

Проф. др СРЂАН БОШЊАК, редовни члан Академије инжењерских наука Србије од 2015. године, рођен је 9. априла 1959. године у Београду, од оца Момчила и мајке Олге, рођене Хајдуковић. Основну школу (награда Луча) и гимназију (награда Луча) завршио је у Бару. Дипломирао на Машинском факултету Универзитета у Београду (МФУБ) 1985. године. Магистрирао је 1991. године на МФУБ, а докторирао 1995. године, такође на МФУБ, из области динамике роторних багера. Након завршетка студија запослио се у СЗП «Заваривач» – Институт за заваривање, где је радио као технолог заваривања. Крајем 1987. године изабран је за асистента

приправника, 1992. за асистента, 1995. за доцента, 2001. у звање ванредног, а 2009. године у звање редовног професора МФУБ. Продекан за научноистраживачку делатност МФУБ био је у периоду 2000 – 2004. Од 2002. до 2004. године био је директор Иновационог центра за информационе технологије Машинског и Електротехничког факултета. Био је члан Оснивачке скупштине Инжењерске коморе Србије и судија њеног Суда части. Од 2012. шеф је Катедре за механизацију МФУБ и руководиоц модула за Транспортно инжењерство, конструкције и логистику. Члан је Матичног научног одбора за машинство МПНТР, Већа научних области техничких наука УБ, Инжењерске коморе Србије и Српског друштва за механику.

На основним, мастер и докторским академским студијама оформио је и држи наставу из области рударских и грађевинских машина. Био је ментор 2 докторске дисертације, 5 магистарских теза, 2 специјалистичка рада, а тренутно руководи израдом 3 докторске дисертације.

Сарађује са Машинским факултетом Универзитета у Вроцлаву и водећим светским произвођачима рударских машина и опреме.

Научноистраживачки рад обухвата следеће области: динамика и чврстоћа грађевинских, рударских и транспортних машина, резање тла и пројектовање, конструисање и прорачун механизма и структура машина за механизацију. Аутор је универзитетског уџбеника, монографског карактера. Публиковао је укупно 184 рада, од чега 26 у часописима са SCI листе. Према подацима индексне базе SCOPUS укупан број хетероцитата је 120, при чему вредност Хиршовог фактора (без аутоцитата) износи 7.

Најважнији инжењерски доприноси су: (а) дизајн и редизајн машина високих перформанси: механизације навоза бродоградилишта, претоварних мостова и роторних багера; (б) оригиналне конструкције порталних, мосних и мобилних дизалица, подизних радних платформи које су у вишегодишњој успешној експлоатацији; (в) низ оригиналних конструкција и технологија коришћених за потребе монтаже и реконструкције производних линија, машина и објеката различитих намена. Руководио је израдом и учествовао у реализацији 34 техничких и развојних решења, 168 пројеката изведених за потребе привреде, 142 пројекта изведеног стања, као и 48 елабората ограничене циркулације и експертизе.

Од избора за дописног члана АИНС испуњавао је све статутарне обавезе. Осим тога, одржао је предавање са темом „Дизајн и редизајн машина високих перформанси“ у оквиру сталног семинара АИНС, у коме је изложио резултате сопствених вишегодишњих научних истраживања и и инжењерског рада у области машина и система високих перформанси.

Добитник је следећих признања:

- Теслина награда за врхунско инжењерско техничко-технолошко остварење (2011);
- Годишња награда Инжењерске коморе Србије за изузетно остварење у струци (2009);
- Годишња награда Привредне коморе Београда за техничко унапређење (2002, 2005, 2009, 2010, 2011, 2012);
- Годишња награда Привредне коморе Београда за дипломски рад (1985);
- Златна медаља са ликом Николе Тесле на Међународној изложби проналазака, нових технологија и индустријског дизајна (2009, 2010);
- Сребрна медаља са ликом Николе Тесле на Међународној изложби проналазака, нових технологија и индустријског дизајна (2011).

